

Metropolita v Báči celebrou omšu v maďarčine

Najvýznamnejším pútnickým miestom na Žitnom ostrove je františkánsky kláštor sv. Antona v Báči, kde v roku 1915 zaznamenali zázrak: socha Márie v kostole slzila krv. Odvtedy sa tu každý rok 19. júna koná procesia, na ktorej sa pútnici kajú z hriechov. No duchovný nábor tohto miesta prehlbujú aj iné fakty.

Morovics István, farár, Báč - Svätý Anton: „Desať rokov tu bola väznica, počas socializmu v nej väznili kňazov, ktorí sa nechceli podať režimu. Boli tu osobnosti ako Pavol Gojdič, Vasil Hopko a Metod Trčka, tunajšia zem je teda posvätená utrpením.“

Na 333. púti v Báči tento rok celebrou omšu Csaba Bőjte

z rumunskej Devy, ktorého poznáme ako patróna opustených detí.

Bőjte Csaba, františkánsky mních, Déva, Rumunsko: „Boh dáva ľuďom väčšie či menšie úlohy, ktoré musíme vyriešiť. Zdá sa, že mne v Rumunsku boli zverené osudy detí. Venujem sa im, často s radosťou, no neraz aj s ťažkosťami.“

Omšu pre niekoľko tisícok pútnikov zo Žitného strova a Matúšovej zeme celebrou arcibiskup na jar vytvorenej Bratislavskej arcidiecézy Stanislav Zvolenský, ktorý na slávnostnej omši šíril Božie slovo v maďarskom jazyku. **STV2, 18:45, 20.6.2008**

Kongres katolíckych rádii v Ríme

V Ríme sa dnes skončil trojdňový kongres katolíckych rádii z celého sveta. Záver bol podľa generálneho riaditeľa rádia Lumen Juraja Spuchľáka venovaný najmä budúcnosti katolíckych rádii.

„S úvahou o tom, či je možné a do akej miery sa to dá urobiť do určitého termínu, aby sme sa spojili, všetky katolícke rádiá vo svete a riešili spoločne niektoré základné otázky. Dôležitou bola aj zmienka o tom, že je potrebné aj v rámci globalizácie pracovať na tom, aby sme v regiónoch lokálne oslovovali svojich poslucháčov a tak ich prepájali s problémami celého sveta.“

Účastníci kongresu sa podľa Juraja Spuchľáka zhodli aj na tom, že katolícke médiá sú spoluzodpovedné za chorých a trpiacich vo svete.

Juraj Spuchľák: „Všetky skupiny, myslím jazykové odpovedali kladne a vyslovili sa za to, aby neustále, vďaka tomu poslaniu, ktoré majú ohlasovať Kristovo evanjelium pomáhali aj práve týmto skupinám, ktoré potrebujú pomoc. Jeden z nich charakterizoval slovami Byť hlasom pre tých, ktorí nemôžu hovoriť, alebo nemajú hlas, myslíme tým na verejnosti.“

Kongres sa venoval aj otázke technickej vybavenosti rádii a ich vstupu do internetového prostredia, ako aj iného multimediálneho prostredia, ktoré dnes ponúkajú nové technológie.

Juraj Spuchľák: „Tu už môžeme konštatovať, že väčšina katolíckych rádii je na internete. Predstavitel mexického rádia predstavil veľmi prítlačlivú verziu internetovej stránky, ktorou sa prezentuje rádio nielen ako firma, ale súčasne aj uvádza do činnosti rôzne formy vysielania, ktoré veľmi priťahujú nielen mladých ľudí, ale aj starších.“

Mnohí z účastníkov konferencie sa usilujú aj o prienik do mobilných sietí, ktoré sú často dostupnejšie ako signály jednotlivých rádii.

Juraj Spuchľák: „Celý kongres uzavrel s veľmi dobrými odporúčaniami monsignor ..., predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky. A to najmä tým, aby sme sa usilovali slúžiť božiemu slovu, Ježišovi Kristovi a to v tom zmysle, čiže ak by sme chceli prijať na akúkoľvek kultúru tak našou kultúrou je služba. Služba ľuďom, služba v spoločnosti, služba cirkvi, služba biskupom, služba všetkým veriacim.“ **Rádio Lumen, 17:30, 21.6.2008**

740. výročie

prvej písomnej zmienky založenia Jablonového

740. výročie prvej písomnej zmienky založenia Jablonového si obec pripomenula nedeľnou svätou omšou, ktorú celebrou riaditeľ Biskupského úradu Žilinskej diecézy, monseigneur Michal Baláž a slávnostnou akadémiou v obecnom kultúrnom dome. Slávnosti dominovala úcta k najzaslúžitejším Jablonovčanom. V programe vystúpila druháčka miestnej Základnej školy Natália Bučová s básňou Moja dedinka, folklórny súbor Rovňan z Veľkého Rovného a dychová hudba Predmierčanka, ktorá podporila dobrú náladu aj na večernej voľnej zábave pred kultúrnym domom.

Rádio Frontinus, 11:00, 20.6.2008

Modlitbou za zmierenie

Za vzájomné zmierenie slovenského a maďarského národa sa budú prvýkrát modliť katolícki veriaci v sobotu 28. júna na najväčšom maďarskom pútnickom mieste Mátraverebély-Szentkút.

Podujatie v Novohradskej župe neďaleko slovenských hraníc organizujú tamojší františkáni. Za KBS prisľúbil účasť trnavský pomocný biskup Ján Orosch. Hostitelia očakávajú vyše tisíc pútnikov.

Katolícka Cirkev vždy s obavami sledovala náznaky nepriateľských prejavov medzi slovenskou a maďarskou národnosťou.

Niektoré udalosti XX. storočia mali negatívny vplyv na ich súžitie, preto sa biskupi na oboch stranách snažia urýchliť úprimné vzájomné odpustenie. Vyjadrili to biskupi v dokumente podpísanom 28. júna 2006 v Ostrihome.

JÁN FELIX Šport, 25.6.2008

Novinky na trhu

Cormac McCarthy: Hranice

Argo, preklad: Tomáš Hrách
Ďalší z existenciálnych westernov autora kníh Cesta a Táto krajina nie je pre starých. Odohráva sa na samotnom juhu Spojených štátov, kde kovboji nehládajú nič menšie ako zmysel života. Je to román o bolestnom prechode z mladosti do dospelosti, román o ceste do vnútra duše chlapcov, mužov, ale aj o chápaní prírody a Boha. Myšlienkovito hlboký a bohatý román sa vďaka autorovmu „vizuálne popisnému“ rozkladá pred nami ako širokouhlé filmové plátno.

John Cornwell: Hitlerův papež, tajný príbeh Pia XII.

BB art, preklad: Zdeňka Marečková Ako vatikánsky štátny tajomník podpísal Eugenio Paceli v roku 1933 dohodu s Hitlerom, ktorá ochránila katolícku cirkev v Nemecku výmenou za jej úplný odchod z politiky. Ukázalo sa, že to bol osudový krok. Keď sa stal pápežom, neustále sa vyhýbal odsúdenia nacizmu, hoci bol jeden z prvých, ktorí o „konečnom riešení“ vedeli. Autor využil novo dostupné materiály vrátane vatikánskych dokumentov a vecne i rozhodne vznáša obviňenia. (Ipiu), PRAVDA, 21.6.2008

Svitanie v kultúre

Kultúre podľa predsedu vlády Roberta Fica svitá na lepšie časy. Ako uviedol včera na tlačovej besede na ministerstve kultúry po kontrole dvoch rokov činnosti, ministerstvo si svoje úlohy plní. Zároveň dal prísľub, že pre rok 2009 dostane rezort kultúry zo štátneho rozpočtu viac peňazí. Osobitným transferom by mali prísť ministerstvu peniaze aj pre drevené kostolíky na východe Slovenska. Podľa Fica ministerstvo kultúry urobilo za dva roky veľké veci.

Ako príklad uviedol dostavbu Slovenského národného divadla. Téma nového spôsobu financovania cirkví štátom nie je podľa premiéra v súčasnosti aktuálna. Zdôraznil, že tému financovania otvárajú samotné cirkvi. Vláda má podľa Fica záujem o spoluprácu s cirkvami.

JÁN FELIX, Šport, 24.6.2008

Epidémia tehotných školáčok zaskočila USA

BOSTON - Americkým mestečkom Gloucester sa už čoskoro bude ozývať veľa detského plaču. Miestne školáčky sa totiž rozhodli, že otehotnejú naraz, aby sa o deti mohli starať so svojimi kamarátkami. V druhom stave je už sedemnást' dievčat a po tehotenských testoch k miestnemu gynekológovi prichádzajú ďalšie. Prístavné mestečko v štáte Massachusetts je zaskočené - okrem tehotných dcér totiž hrozí, že miestni synovia skončia s trestom. Všetky dievčatá sú totiž ešte pod zákonom.

„Niektoré dievčatá boli sklamané, keď im lekár nepotvrdil tehotenstvo. Obvykle je to skôr naopak,“ povedal riaditeľ strednej školy Joseph Sullivan, ako sa podarilo zvláštnu tínedžerskú dohodu odhaliť.

Budúcimi otcami sú aj chlapci z rovnakej strednej školy, ale túžbu po deťoch pomáhali dievčatám naplniť aj mládenci starší ako dvadsať rokov a v jednom prípade dokonca ide o 24-ročného bezdomovca.

Úrady mesta teraz zvažujú, či budú mladých otcov stíhať. „Ešte len začíname bojovať s týmto zamotaným problémom,“ tvrdí miestna starostka Carolyn Kirková. „Musíme myslieť aj na tých chlapcov. Môžu mať veľmi vážny problém.“

Tehotenský pakt v silne rímskokatolíckom meste opäť rozpútal diskusiu o antikoncepcii. Pred pár mesiacmi sa totiž svojho miesta vzdala školská lekárka i vrchná sestra na protest proti zákazu umožniť školákovi prístup k antikoncepcii.

Podľa šéfa školskej rady by to ale ani tak nepomohlo. „Existencia paktu ukázala, že ak chceli otehotnieť, tak by otehotneli i tak,“ povedal Greg Verga.

Video o tehotných amerických školáčkach si pozrite na: www.pravda.sk/skolacky

svk, REUTERS
PRAVDA, 21.6.2008

Dedinou lásky je oravská obec Beňadovo, za 30 rokov sa tam nerozviedol ani jediný pár

Dedinou lásky môžeme pokojne nazvať Beňadovo na Orave. Už 30 rokov sa tam nikto nerozviedol, hoci má obec 750 obyvateľov. Tento fakt poteší, oficiálne štatistiky totiž hovoria, že v niektorých regiónoch stredného Slovenska končí rozvodom každé druhé manželstvo.

Manžela Iglarčíkovci sú šťastní už 23 rokov. Ich susede naopak osud žičlivý nebol. Už sedem rokov sa stara o chorého manžela. Napriek tomu by ho nikdy neopustila a spolu sú už viac ako štyri desaťročia.

Apolónia Húšlová, obyvateľka Beňadova: „Viera v Pána Boha a modliť sa, a tak.“

Ľudmila Iglarčíková, obyvateľka Beňadova: „To je hlavne v tom, tešiť sa z týchto maličkostí. A keď sa tešíte z tých maličkostí, máte veľa.“

Ľudia sú tu pracovití, na neveru nemajú čas, tvrdí starostka.

Mária Ondrejková, starostka Beňadova: „Hlavne v prvom rade viera

ľudí, stopercentne celá obec je katolícka.“

Pavol Žmijovský, miestny kaplán: „V tom manželstve tie polienka lásky tam musia klásť, inak to vyhasne.“

Ľudia, ktorých sme stretávali na ulici, ponúkali aj ďalšie recepty na manželské šťastie.

Anketa:

Opýtaný 1: „Trpezlivosť veľká a tolerancia.“

Opýtaný 2: „Človek musí prekonať aj prekážky, nie to všetko také, čo sa blyští, príde i ťažko, ale musíte to prekonať.“

Opýtaný 3: „Tu nie je ako v meste, tu je taká väčšia disciplína.“

Okrem rarity s nízkou rozvodovosťou má Beňadovo ešte ďalšiu, veľa bohatých starých mládenčov. Je ich vyše 30 a každý má svoj dom. Vydajachtivé dámy, teraz už viete, kam si to treba namieriť.

STV2, 18:30, 20.6.2008

Poľský kňaz si zriadil na internete sexuologickú poradňu

Hovorí sa, že na webe možno nájsť všetko. Ale to, čo sme našli, nás naozaj prekvapilo. Istý kňaz si zriadil internetovú sexuologickú poradňu. Pobaviť sa s ním takto môžete o poruchách erekcie, pohlavných chorobách, alebo menopauze.

V kostole sa pomodliť, na webe sa poradiť. Témy ako veľkosť mužstva, HIV, či kamasútra. To všetko nájdete na tomto webe, písané rukou farára.

Xawier Knoc, poľský katolícky farár: „Je úplne normálne, že o tom hovoríme a nie je na tom nič zlé. Veď Pán Boh stvoril človeka, vedel ako ho stvoril a všetko si naplánoval.“

Ak si hovoríte čo ten o tom vie, tu je odpoveď.

Xawier Knoc, poľský katolícky farár: „Viem o tom tak ako viem aj o iných veciach. Ani psychiater nemusí mať schizofréniu, aby vedel pomôcť chorému človeku. Som kňaz a pomáham svojim veriacim.“

Anketa na Slovensku:

„Farár sa má modliť a nie hovoriť o sexe.“

„Farár? Veľmi s tým nesúhlasím.“

„Nejak verejne by sa o týchto veciach nemali vyjadrovať.“

Štefan Herényi, katolícky farár: „To čo hovorí, môže byť z hľadiska poznania teoretického celkom presné, o to viac je slobodný, že hovorí čiste akademicky, ale sám do toho nie je vtiahnutý tak, ako človek, ktorý žije manželským životom.“

Takéto stránky slovenským farárom až tak cudzie nie sú. Aj my ich máme, avšak od tých poľských sa tie slovenské výrazne líšia. Tak napríklad kým poľský farár masturbáciu nezavrhuje, slovenský farár ju opisuje ako hriech a zarmútenie Ducha svätého.

Anketa na Slovensku:

„Podľa mňa je to úplne prirodzené.“

„Prirodzené, normálne.“

„Ak si veriaci, tak vyznávaš, že sex až po svadbe.“

Eva Bariová

TV JOJ, 19:30, 21.6.2008

Spustošil hroby kňazov a rehoľníkov

Polícia začala s pátraním po vandalovi, ktorý počas víkendu na cintoríne v Pezinku spustošil hroby kňazov a rehoľníkov. Z 25 hrobov vypáčil a ukradol sošky Ježiša Krista a na ďalších piatich zvalal alebo polámal náhrobné kamene.

„Úrad justičnej a kriminálnej polície Bratislava-okolie začal trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže, povedala Viera Tupá z krajského policajného riaditeľstva hlavného mesta Bratislavy.“

Na Slovensku v minulosti zaznamenali viacero prípadov, keď pravdepodobne prívrženci pravcového extrémizmu spustošili hroby na židovských cintorínoch. Vo februári sa objavili informácie, že neznámi vandali postriekali aj pomník prezidenta vojnového Slovenského štátu Jozefa Tisa na Martinskom cintoríne v Bratislave.

(čtk)

Nový čas, 24.6.2008

Mýty svätých a sväté mýty

Recenzia/kniha

Kresťanskí svätí sú ikony, ku ktorým sa ľudia utiekajú v časoch núdze. Kniha Svätci chce priblížiť tento fenomén, nedarí sa jej to.

Hovorí sa, že ľudia potrebujú v niečo veriť. Nie je to pravda, nepotrebujú: musia. Je pritom úplne jedno, či veria vo vieru, nevieru, vedu, etiku alebo kávové usadeniny, ktoré predpovedajú šťastie.

Každému pomáha niečo iné, niekomu trebárs kresťanstvo. Jeho svätých sa snaží aspoň v skratke priblížiť Hemenwayová v knihe Svätci. V skratke doslova, jej knižka totiž asi najviac pripomína katechizmus pre dvanásťročných deti: trochu naivitou a trochu povrchnosťou informácií.

Ale čo už, hlavne, že to je pekné, farebné a milé, aj keď pri jej svätcoch sú asi najzaujímavejšie reprodukcie starých obrazov a celková grafická úprava knihy. Tá je očividným príkladom, keď forma prekričí obsah. Len na výlet do dejín umenia je lepší napríklad Píjoan.

Kniha Svätci je totiž očividným

príkladom, že jestvujú knihy, ktoré sú určené najmä na to, aby ich niekto založil do poličky.

Pritom niekoľko zaujímavých náznakov sa v knihe dá nájsť: Kumrán a Nikaj, apokryfy a neautenticnosť evanjelií. Ale vždy iba predstreté jednou vetou a nedopovedané. Autorka akoby vedela viac, než chce (či môže) napísať. Akoby táto knižka mala predovšetkým neuraziť.

No na druhej strane, niekedy vás jej vyjadrenia prinajmenšom prekvapia: keď napríklad tvrdí, že prvotná kresťanská askéza je reakciou na to, že mučeníctvo už nie je najvyšším vyjadrením viery. A čo takto vplyvy: helénska filozofia, manicheizmus, gnózy či zoroastrianizmus?

Iste, nemožno čakať od takéhoto typu kníh, aby suplovali historiografiu. Ale potom vám v hlave víta, že to má bližšie k M Rose než k zmysluplnému textu. „Michael, ktorý viedol verných anjelov, porazil zlých nepriateľov a vyhнал ich.“

Kresťanskí svätí sú ikony a ako

ikony sú katalyzátorom i možnosťou, ako preniesť problémy inam. Utiekame sa k nim a „chránia nás v zložitých časoch alebo tvárou v tvár nejakej záhade.“

Mnohých kresťanstvo adoptovalo z predchádzajúcich kultov, aby sa ľahšie adaptovalo medzi obyvateľstvom. Kult Márie možno napríklad vnímať ako pokračovateľa kultu matky-bohyne.

Ak títo svätí majú slúžiť ako instantná psychoterapia, je ich kult v poriadku. Napokon, extrém v ucíťvaní rôznych (pseudo)ostatkov už máme vo veľkej miere za sebou. Ak takáto psychoterapia ľuďom pomáha, je tiež v poriadku, i keď môžeme špekulovať o následkoch. Na takejto vlne sa však nesie aj kniha Svätci. Pri vyznávaní istých hodnôt by sa dala používať ako čítanie pre deti pred spaním. Ale inak, len skutočný Boh vie, načo.

Priya Hemenwayová: Svätci.

Preklad: Jana Novotná.

Taschen / Slovart. 2007.

Tomáš Prokopčák, SME, 24.6.2008

Neposlušní nech umrú od hladu

Prečo Nelson Mandela nechce počuť o zverstvách Róberta Mugabeho?

To, ako v Zimbabwe bujnú zločinnosť a terorizmus sponzorované štátom, nás už núti sledovať nielen systematické potieranie demokracie a ľudských práv, ale aj čosi, čo pripomína masové vraždy, ktoré sa ako v spomalenom filme odohrávajú v Barme. Keď Róbert Mugabe zakázal činnosť všetkých medzinárodných charitatívnych a mimovládnych humanitárnych organizácií, malo to význam z dvoch príčin.

Dobrý sused

Je to jednak prejav snahy štátu získať absolútnu kontrolu nad všetkým, a jednak priama hrozba obyvateľstvu: „ak za nás nebudete hlasovať, necháme vás zomrieť od hladu“. Organizácia ČARE je jedna z tých, ktorú vláda prinútila zastaviť svoju činnosť, napríklad zabezpečovala prísun potravín pre pol milióna zbedačených občanov Zimbabwe. Nasledujúci kratučký odstavce, zastrčený v dlhej a podrobnej správe o tamojších hrôzach, hovorí sám za seba: „Minulý týždeň predstavitelia UNICEFu vyhlásili, že desaťtisíc detí muselo utiecť zo svojich domov, desiatky detí zbili a prevládne jednotky zabrali niektoré školy a zriadili v nich mučiarnu.“

A zatiaľ čo sa zásobovanie potravinami v „jeho“ krajine stalo politickým problémom, Róbert Mugabe sa naďalej teší nekritickej podpore vlády Juhoafrickej republiky a zhovievavosti úradov, ktoré mu dovolili zúčastniť sa na konferencii OSN venovanej čomu inému potravinovej kríze, a to napriek päťročnému zákazu cestovať do ktoréhokoľvek štátu Európskej únie.

Myslím, že sú v tom namočené dve z najväčších svetových morálnych autorít sveta Nelson Mandela a Vatikán.

Svojím mlčaním k tomu, čo sa deje v Zimbabwe, Nelson Mandela napomáha rabovaniu a vyvražďovaniu celého národa, ako aj škrtenu demokracie v celej Afrike. Nedávno som mal možnosť hovoriť s Georgeom Bizosom, hrdinským juhoafrickým advokátom, ktorý obhajoval Nelsona Mandelu v starých zlých časoch a nedávno reprezentoval Morgana Tsvangiraia, perzekvovaného šéfa opozície.

Spýtal som sa ho, prečo sa jeho starý priateľ správa, ako keby schva-

ľoval škandalóznou politikou prezidenta Thaboa Mbekiho a Afrického národného kongresu. Až ma myklo, keď mi George Bizos odpovedal, že Nelson Mandela je už veľmi starý, a ešte raz ma myklo, keď dodal, že mu lekári kázali, aby sa vyhýbal stresu.

Nechce sa mi veriť, že tento starý lev nevie, čo sa deje v susednom Zimbabwe alebo že si neuvedomuje, čo všetko by dokázalo čo len najmenšie jeho slovo. Bolo by tragické, keby svoju životnú púť skončil takýmto hanebným kompromisom.

Pokiaľ ide o nechutné divadlo, ktoré Róbert Mugabe zinscenoval, keď priletel na konferenciu Medzinárodnej potravinovej a poľnohospodárskej organizácie (FAO), vo FAO sa našli hašteriví byrokrati, ktorí tvrdia, že zákaz cestovania do Európskej únie sa netýka miest, kde sa stretávajú organizácie OSN. A netýka sa ani luxusného hotela na Via Veneto, v ktorom sa Róbert Mugabe ubytoval aj so svojou manželkou.

Róbert Mugabe si podľa všetkého v Ríme nazýval ako v rozprávke. Naposledy tam bol ako hosť na pohrebe pápeža Jána Pavla II. a vtedy tvrdil, že sa nachádza na pôde Vatikánu a nie na území Talianska. Tu sa núka ďalšia zaujímavá otázka: kedy sa rímskokatolícka cirkev zmôže na to, aby sa vyjadrila k správaniu jednej zo svojich ovečiek. Vieme, že Róbert Mugabe je pobožný katolík, už odkedy bol žiakom misionárskej školy v bývalej britskej kolónii, zvanéj Rodézia, hrozne rád by som si vypočul, čo dnes asi rozpráva kňazovi v spovednici.

Boľavé mlčanie

Na druhej strane sa pozrime, čo sa stalo s arcibiskupom Piusom Ncubem z mesta Bulawayo. Tento katolícky hodnostár v druhom najväčšom meste Zimbabwe bol pilierom opozície a ochrancom jeho nespočetných obetí. Arcibiskup dlhé roky odolával štvavým kampaniam a vyhrážkam, až ho nakoniec vlni nakrútili na video počas pomerne atletického sexu so ženou, ktorá nebola jeho manželkou. Ba dokonca bola manželkou kohosi iného, takže sa dopustil nielen hriechu cudzoložstva, ale aj požiadal ženu bližneho svojho.

Katolícka cirkev hoci mohla byť

rada, že konečne môže riešiť heterosexuálny priestupok zaujala prísne morálne stanovisko napriek zjavným indiciám, že išlo o pascu. Pius Ncube už nie je rímskokatolíckym arcibiskupom v meste Bulawayo.

Iste, porušil celibát a pravidlá sú pravidlá. Ale netýral, ani nemučil hladom malé deti, neposielal eskadry smrti umlčať svojich nepriateľov, nezahnal milióny spoluobčanov do biedy ani do exilu a nepokúsil sa otvorene ukradnúť volby.

Róbert Mugabe to všetko spáchal a pácha, ale cirkev nevydala ani hláska. Dúfam len, že ho raz ktosi snád' prichytí in flagranti, pretože podľa všetkého je to jediné, čo vie cirkev rozhnevať.

Najviac však boh mlčanie Nelsona Mandelu. Zosmiešňuje ním medzinárodné ľudskoprávne normy, volanie po medzinárodnej solidarite a bratstve, a všetky podobné reči.

Na celom svete snád' niet iného človeka, ktorý tieto ideály stelesňuje viac ako on, a práve on ich zrádza. Alebo je ešte nádej, že starý lev sa zobudí, než sa 27. júna odohrá posledné dejstvo volebnej frašky, a naposledy zo seba vydá mocný rev? Christopher Hitchens

(c) Siate Magazine / The New York Times Syndicate

Christopher Hitchens (1949) je spisovateľ a filozof. Žije vo Washingtone. Je komentátorom Vanity Fair a Siate Magazine. Jeho poslednou knihou je *God Is Not Great: How Religion Poisons Everything* (Boh nieje veľký:

Ako náboženstvo otravuje všetko).

Všetko, čo nás chceli naučiť o tých vášnivých divochoch

pokračujem v ponuke textov, odporúčaných do nových antológií pre mládež. Dnešnou témou bude Cigán.

„Sú živým obrazom rasy zločincov a páchajú všetky možné priestupky a trestné činy. Majú hrôzu zo všetkého, čo si vyžaduje hoci len minimum usilovnosti; radšej budú znášať hlad a biedu, ako by sa mali venovať čo i len najľahšej stálej práci; pracujú len toľko, aby vyžili; sú krivoprišažníci aj sebe navzájom; nevďační, zbabelí a zároveň krutí, a preto v Transylvánii koluje príslovie,

podľa ktorého päťdesiatich Cigánov odoženieš aj mokrou handrou; ako vojaci v rakúskej armáde toho boli neslávnym dôkazom. Sú neuveriteľne pomstychtiví: jedného z nich raz jeho pán zbil a on ho z pomsty odvliekol do jaskyne, kde ho zašil do zvieracej kože a kŕmil ho tým najodpornejším odpadom, kým nezomrel na gangrénu. Aby mohli vydrancovať obec Lograno, otrávil prameň rieky, ktorá cez ňu pretekala, a keď sa nazdávali, že obyvatelia sú mŕtvi, hŕfne vtrhli do dediny, ktorú našťastie zachránil muž, čo sa o ich čine dozvedel. Cigánov sa zmocnil záchvat zlosti a celí zúrivi hádzali po protivníkoch svoje deti ako kamene z katapultu.

Ako rodení zločinci sú aj márnivi a nešťitia sa nijakej hanebnosti. Na alkohol a na šaty minú všetko, čo zrobia. Často ich vidno kráčať bosky, no vo vyzdobenom pestrom odeve, či naboso, zato však v žltých čižmičkách. Sú nepredvídateľní ako všetci divosi a kriminálni. Rozpráva sa, že raz, keď ich kráľovskí vojská vytlačali zo zákopu, vykrikovali na nich: „Utečte, utečte, keby sme nemali nedostatok olova, narobili by sme z váš rešetá!“ Takto nepriateľov informovali o svojej situácii a tí sa vrátili a všetkých ich zmasakrovali.

Títo poverčiví a nemorálni ľudia (Borrow) by boli pokladaní za ztratečných a zneuctených chudákov už vtedy, keby jedávali uhory a veвериčky, no oni jedia... takmer zhnité mršiny. Ako milovníci orgií a hluku robia na trhoviskách obrovský rámus; sú mocní a vraždia bez výčitiek, len pre osobný prospech, a už roky sú podozriví z kanibalizmu. Ženy sú šikovné zlodějky a učia to aj svoje deti, práškami sú schopné otráviť domáce zvieratá a potom si robia zásluhy pri ich liečení alebo ich lacno kúpia na mäso; v Turecku sa venujú aj prostitúcii. Všetky vynikajúco ovládajú isté zvláštne triky, ako sú zamieňame pravých peňazí za falošné a čachrovanie s chorými koňmi, ktoré vydávajú za zdravé, a tak, ako bol kedysi u nás Žid synonymom úžerníka, tak je v Španielsku Cigán synonymom podvodníka pri obchodoch s dobytkom.

Nech sa Cigán nachádza v akomkoľvek položení, zachováva si zvyčajnú bezcitnosť, nejaví známky znepokojenia o budúcnosť, žijúc zo dňa na deň v úplnej nehybnosti myšlienok a pri absencii akejkolvek predvída-

vosti.“ (Cesare Lombroso, Človek zločinec, 1876,1,2.)

„Existuje istá veľmi zreteľná analógia medzi životom Cigánov a Židov, nakoľko Židia a Cigáni reprezentujú jediné dve etnické skupiny v Európe, ktoré vznikli bez náznaku poľnohospodárstva. No ak Cigáni zdieľajú so Židmi túto spoločnú pôvodnú vlastnosť absencie všetkého, čo súvisí s poľnohospodárskymi prácami, je medzi nimi zásadný rozdiel. Tí prví zhrňajú bohatstvo, aby mohli vládnuť; tí druhí žobrujú, aby prežili.“ (Vincenzo De Agazio, Poslední nomádi, Obrana rasy, 20. júna 1939)

„Cigáni patria takmer vždy k východnej rase a ich miešanci sú takmer vždy asociálne individua o to nebezpečnejšie, o čo ťažšie sa dajú rozoznať od Európanov. Preto je nutné pristupovať maximálne rezervovane ku všetkým osobám, čo žijú potulným životom ako Cigáni, ktorí stelesňujú vyššie spomínané somatické črty. Ide o asociálne individua, z psychického hľadiska úplne odlišné od európskych národov, a najmä od talianskeho národa, ktorý je známy svojou pracovitosťou a spätosťou s pôdou. Vzhľadom na absolútny nedostatok morálneho cítienia týchto večných tulákov je pochopiteľné, že sa ľahko môžu spojiť s nižšími vrstvami obyvateľstva krajiny, kam prídu, a tak v každom smere zhoršujú ich psychické aj fyzické kvality.“ (Guido Landra, Problém miešancov v Európe, Obrana rasy, 5. novembra 1940)

Upozorňujem, že aj keby Cesare Lombroso mohol vyvolať isté rezervované postoje zo strany zostavovateľov revidovaných antológií, keďže mal socialistické sklony, rozhodne by nemali mať pochybnosti o textoch, ktoré sa objavovali v Obrane rasy, veľmi vážnom časopise, s ktorým spolupracoval aj Giorgio Almirante, po ktorom má byť pomenovaná ulica v istom meste.

Umberto Eco

(c) L'Espresso / The New York Times Syndicate

Umberto Eco (1932) je estetik, historik umenia, semiotik, románopisec.

Žije pri Bologni. Okrem Mena ruže, Foucaultovho kyvadla, Ostrova včerajšieho dňa, Baudolina, Tajomného plameňa kráľovnej Loany a mnohých esejí je tiež zostavovateľom kníh Dejiny krásy a Dejiny ošklivosti.

SME, 21.6.2008

Atentátnik na Jána Pavla II. chce byť Poliakom

Poľský prezident rozhoduje o ne-tradičnej žiadosti. Turek Ali Agca by chcel získať poľské občianstvo.

VARŠAVA. Ali Agca, ktorý v máji 1981 v Ríme postrelil pápeža Jána Pavla II., požiadal o poľské občianstvo.

Agca (50) sedí v tureckom väzení, kam ho po 19 rokoch previezli z Talianska. Odpykáva si tam iný trest za vraždu tureckého novinára v roku 1979. Na slobodu by mal vyjsť o dva roky.

Poľský konzul v Ankare Jaroslaw Skowronski potvrdil, že Agca splnil všetky formality, pokiaľ ide o žiadosť o poľské občianstvo. Neúspešný atentátnik na poľského pápeža by si chcel zvyšok trestu odsedieť v poľskom väzení.

Je to na Kaczyńskom

Žiadosť Agcu bude posudzovať prezident Lech Kaczyński.

Ali Agca má však len veľmi malé šance získať poľské občianstvo. Turek by totiž musel žiť v Poľsku päť rokov po odovzdaní žiadosti.

Prezident síce môže urobiť výnimku, ale robí to skôr v prípade Poliakov, ktorí stratili občianstvo nie z vlastnej vôle, alebo v prípade futbalistov.

Šéf diplomacie: Je to drzosť

Pred majstrovstvami Európy vo futbale dostal výnimočne poľské občianstvo Brazílčan Roger Guerreiro, hráč za Legiu Warszawa, aby mohol hrať v poľskej reprezentácii na EURO 2008. Guerreiro pritom ani nehovorí po poľsky.

Atentátnik na najobľúbenejšieho Poliaka zrejme nemôže rátať s náklonnosťou poľského prezidenta. Minister zahraničných vecí Radoslaw Sikorski označil Agcovu žiadosť za vrchol drzosti.

Ján Pavol II. sa s Agcom stretol po dvoch rokoch od neúspešného atentátu. Pápež mu odpustil a dokonca na jeho prosbu dostal Agca v Taliansku milosť.

**Zuzana Kohútová
SME, 26.6.2008**

V rímskokatolíckom kostole v Ruskej sa konal veľkolepý koncert

Odkázanosť jeden na druhého a súdržnosť v strednej a východnej Európe, to bola hlavná myšlienka koncertu, ktorý sa konal v rímskokatolíckom kostole v Ruskej.

Kodályovo dielo Psaimus Hungaricus a Suchoňov Žalm zeme podkarpatskej zahráli hudobníci z Maďarska, Slovenska, Rumunska a Podkarpatskej Rusi.

Horkay Tamás, hlavný organizátor: „Humanizmus diel motivuje k slovensko - maďarskému dialógu, dokonca k stredo európskemu dialógu a podporuje bratstvo.“

To bol jeden z cieľov veľkolepého koncertu. Okrem toho si pripomenuli aj 100. výročie narodenia Eugena Suchoňa.

Ilona Korolenko, dirigentka, Ukrajina: „Za taký krátky čas skomponovať také náročné dielo, to bola veľká vec.“

Jedinečnosťou večera bolo, že žalmy dvoch hudobných veľkánov zazneli na jednom koncerte po prvý raz.

STV2, 18:45, 24.6.2008

Uzdravení ľudia sa vyparili

Obyvatelia dedinky Smolnícka Huta veria, že relikvia pátra Pia zázračne vyliečila už niekoľko Slovákov

Pravda či fámy? Chýr o uzdravujúcej relikvii pátra Pia už prilákal do Smolníckej Huty pri Gelnici stovky zvedavcov. Domáci tvrdia, že vyliečila niekoľkých Slovákov, len nikto nevie, o koho konkrétne ide a kde sa nachádza. Presvedčivý dôkaz o nadprirodzenej sile teda chýba.

„Máme ďalší zázrak! Nevidiaci vidí a chlapec, ktorý mal epileptické záchvaty, ich nemá, „ tvrdí miestny farár Jozef Spišák, ktorý originál relikvie svätca z Ríma vystavuje v oltári kostola na Spiši do konca roka. Farár tiež prednedávnom vyhlásil, že počul o dievčatku, ktoré relikvia vyliečila z rakoviny. Novému Času sa toto dievčatko podarilo nájsť v Topoľčanoch, no o žiadnom vyliečení nemôže byť ani reči.

Chýr o zázračných uzdraveniach sa v priebehu mesiaca rozletel po celom Slovensku a do Smolníckej Huty mieria autá zo všetkých kútov krajiny. Ľudia veria, že sa stane zázrak a uzdravia sa. „Neviem, či je to zázrak, ale sama mám problémy s kĺbmi, a po tom, ako som sa pred relikviou pomodlila, sa cítim lepšie, „ vraví Jana Krompaská (64). Práve pred jej domom stoja po-

čas nedeľnej omše vozidlá z celého Slovenska.

„Zázraky sa dejú! Kto chce, ten im uverí. Aj ja patríam medzi nich, „ pritačká ďalšia dedinčanka Daniela Hrdinová (25). Hoci relikviu ešte nevidela, chystá sa do kostola.

Starostu obce Jána Gregu nájazdy zvedavcov tešia: „Keď to môže ľuďom pomôcť, budem len rád. Smolnícka Huta sa navyše viac zviditeľní. O zázraku by som však zatiaľ nehovoril, lebo chýbajú dôkazy aj lekárske správy. Je to skôr o sile viery. „ Aj on počul o slepom chlapcovi z okresu Košice-okolie, ktorého do ich kostola priviedli za ruku. Pri ďalšej návšteve vraj videl a prišiel bez pomoci druhých! Jeho rodičia sa však vyparili a zatiaľ o tomto zázraku nahlas hovoriť nechcú. (kz)

Čo je relikvia?

Relikvia je kúsok látky, ktorou mal páter Pio (1887 - 1968) pred krížom obviazané stigmy. Išlo o päť Kristových rán, ktoré sa u pátra objavili po Ježišom zjavení. Látka sa zachovala vďaka rehoľnej sestre, ktorá tohto svätca opatrovala. Mnohí jej pripisujú zázračné liečivé účinky.

Farár Jozef Spišák ukazuje zázračnú relikviu, ktorá je uložená v oltári ich kostola. **Nový čas, 24.6.2008**

Socha Krista: atrakcia i symbol

Rozhovor - O výnimočnosti Prešova s primátorom Pavlom Hagyarim.

Je Prešov podľa vás, aj ako tunajšieho rodáka, výnimočný?

O nejakej výnimočnosti ktoréhokoľvek slovenského mesta je ťažké hovoriť. Takých a podobných miest sú v Európe stovky. Samozrejme, každé má osobitú históriu, vlastnú atmosféru, nejaké pamiatky. Niečo extra, čo by sme mohli hneď ponúknuť, tu nemáme. Eiffelovka je len jedna, tak ako Milánsky dóm či šikmá veža v Pise.

Môže Prešov ponúknuť niečo, čo nie je nikde inde alebo len málokde?

V meste snáď zaujímavosť, že ho pretína jedna z rovnobežiek, ktorá ide priamo cez historické centrum. No a v blízkom okolí, na Dubníku, je to svetový unikát: najväčšie a najstaršie ložisko opálu na svete. To je určite výnimočná destinácia a je hanbou, že ju

Slovensko dosiaľ nevyužíva. Chceme ju preto turisticky zatriktívniť a zviditeľniť. No a Prešov má ešte solivary, soľné múzeum a kúpeľný potenciál na báze soli.

Zviditeľniť sa však chcete aj údajne najvyššou sochou Krista na svete.

Možno i preto, aby sa aj vďaka nej Prešov odlišil od podobných miest.

Ako vznikol tento nápad? Mnohí ho kritizujú ako nepatričný.

Vznikol spontánne. Kristus nie je len náboženským, ale aj univerzálnym symbolom viery ako takej. Nebude na križi, ale ako chápaní s rozpaženými rukami. Môže predstavovať určitý vnútorný postoj k svetu. Nech si v ňom každý nájde to svoje. Prešov je duchovné mesto, v ktorom sídlia pravoslávne, gréckokatolícke i evanjelické cirkevné inštitúcie. Takýto monumentálny symbol, ktorý sa môže stať

ďalším impulzom pre už existujúcu sakrálnu turistiku, si zaslúži.

Myslíte si, že tá socha pritiahne do mesta turistov - pútnikov?

Som o tom presvedčený. Neviem, prečo je okolo nej toľko kriku a nepravosti. Nik sa nezamyslel nad tým, že najväčšou sochou v republike je socha sovietskeho vojaka na Slavine. Čo máme postaviť Matku vlast' ako vo Volgograde? Prečo by to nemohol byť Kristus? Je to súkromná iniciatíva, ktorá bude hradená zo súkromných peňazí, ale bude mať i verejný prospech.

Ste spokojný s terajšou turistickou návštevnosťou mesta?

Prešov nie je typická konečná destinácia. Sú tu pamiatky, kultúrne možnosti, služby, ale na dlhší pobyt to nestačí. Chceme do budúcnosti stavať na cestovnom ruchu i pobytovej či kongresovej turistike. (krátené) **ab, HN, 25.6.2008**

Kostol plný prekvapení

Martina Šimkovičová: „Miesto plné prekvapení. Takto označil kostol v Domaníži v okrese Považská Bystrica architekt z trnavskej univerzity. So svojimi študentami tam robí v rámci povinnej praxe hlboký výskum, pri ktorom už našli množstvo zaujímavých vecí.“

Katarína Vráblová, redaktorka: „Najväčším a nečakaným objavom bola postupnosť výstavby. Pôvodne považovali za najstaršiu časť rotundu a k nej mali neskôr pristaviť loď kostola.“

Ivan Gojdič, architekt, FF TU Trnava: „Postupnosť výstavby sa javí trochu opačne, že najstaršia bola loď, k tomu bola pristavená svätyňa v tvare rotundy.“

Katarína Vráblová, redaktorka: „A to je podľa archeológa viac ako nezvyčajné. Podobne ako navzájom sa prelinajúce štýly a unikátnosť jednotlivých prvkov, ktoré našli.“

Ivan Gojdič, architekt, FF TU Trnava: „Gotické rebrá, klinového typu, ktoré sú atypické dá sa povedať v rámci celého Slovenska.“

Katarína Vráblová, redaktorka: „Výsledky sondáží prekvapili i študentov. Tí budú po spracovaní dokumentácie jej plnohodnotnými spoluautormi.“

Miroslav Halík, študent Katedry dejín a umenia TU: „Čím hlbšie sa do toho ponárame, tak tým sme viacej z toho zmätení, že nevieme kde čo, niečo je napísané síce v knihách, ale zatiaľ to vyvraciam.“

Ivan Gojdič, architekt, FF TU Trnava: „Dá sa povedať, že si užijú terén v priamom slova zmysle.“

Katarína Vráblová, redaktorka: „Podobne zatiaľ nepotvrdili ani informáciu o vzniku kostola. Ten doteraz všetci datovali v 11. storočí.“

Michaela Jenčíková, študentka Katedry dejín a umenia TU: „Sme si mysleli, že ten kostol je oveľa starší a nakoniec je novší.“

Marián Ďurčán, správca farnosti v Domaníži: „Beriem to tak, ako to je a som rád že nebudú dohady, ale bude skutočnosť a to je veľmi dôležité.“

Katarína Vráblová, redaktorka: „Práce v kostole by mali trvať do konca týždňa. Potom budú študenti so svojim profesorom spracovávať grafické podklady, ktoré sú pre obnovu kostola nevyhnutné.“

Ivan Gojdič, architekt, FF TU Trnava: „Keď sa to vypublikuje, tak do istej miery obohatia aj celkové poznanie o gotike a renesancií na Slovensku.“

Katarína Vráblová
TV Markíza, 17:00, 23.6.2008

Namiesto svätožiary červená hviezda

Vatikánsky minister zahraničia, kardinál Tarcisio Bertone, si evidentne vybral nevhodnú pozíciu počas svojej poslednej návštevy Bieloruska. V krajine, ktorá je považovaná za poslednú diktatúru v Európe, sa Bertone pokúšal naštartovať nové vzťahy medzi Vatikánom a Minskom. Počas fotografovania sa však neopatrne postavil pod červenú hviezdu, symbol komunizmu, ktorý sa v Bielorusku ešte stále bežne vyskytuje.

(ho), Plus jeden deň, 24.6.2008

Pápež Benedikt XVI. verejne odmietol talianskeho premiéra Berlusconiho a nepripustil ho k prijímaniu

Pápež Benedikt XVI. verejne odmietol talianskeho premiéra Berlusconiho a nepripustil ho k prijímaniu. Dôvodom je to, že sa v minulosti rozviedol a opäť oženil, čím mu na tento akt zaniká právo. Berlusconi to vedel, no chcel od pápeža získať výnimku. Nedá sa urobiť nijaká výnimka pre

ľudí ako som ja? Tak znela otázka šéfa talianskej vlády, ktorou mal na mysli všetkých rozvedených ľudí. Pápež mu však po biskupovi odkázal, že nič také cirkev neplánuje. Nárok na hostiu majú vraj len ovečky, ktoré nespáchali žiaden z hlavných hriechov.

TV JOJ, 19:30, 23.6.2008

Súdia sa o pozemky

Spor o lukratívne pozemky na okraji Nítry sa ťahá už šesť rokov. Asi 20 ľudí sa súdi s katolíckou cirkvou. Niektorí tvrdia, že cirkev marí pojednávania tým, že jej zástupca nepríde. Cirkev to rozhodne odmieta.

Nitrania dostali tieto pozemky od štátu ako náhradu za tie, ktoré im vyvlastnili a postavili na nich vysokú školu a Agrokomplex. Už šesť rokov sa o ne s cirkvou súdia.

Monika Zmeková: „Asi to začal byť trochu lukratívnejší pozemok, lebo je to na hranici Nítry.“

Marta Ostertágová: „My sme v tom, že to je naše, že si to užívame a zrazu nás predvolali na súd.“

Cirkev tvrdí, že pozemky jej už od dávna patrili.

Svorad Petruška, právnik Biskupského úradu Nitra: „Tieto pozemky dostali ale len do užívania.“

Ľudia argumentujú tým, že majú listy vlastníctva.

Monika Zmeková: „Platíme dane, máme listy vlastníctva.“

Katolícka cirkev však ich hodnovernosť spochybňuje.

Svorad Petruška, právnik Biskupského úradu Nitra: „Listy vlastníctva získali tak, že si predmetné nehnuteľnosti dali osvedčiť.“

Podľa právnika biskupstva pozemkový úrad uznal už v minulosti nárok cirkvi na tento majetok.

Svorad Petruška, právnik Biskupského úradu Nitra: „Existuje pozemnoknižná vložka, kde je vlastnícke právo zapísané na rímskokatolícku cirkev Biskupstvo Nitra.“

Na súde nám potvrdili, že spor sa vlečie už šesť rokov.

Lenka Kiradžiev, hovorkyňa Okresného súdu Nitra: „Jedná sa o rozsiahly spisový materiál a vo veci je veľa účastníkov, preto mnohé pojednávania museli byť odročené práve z dôvodu neprítomnosti niektorého z nich.“

Monika Zmeková: „Nedostávajú sa na pojednávanie, sme zúfalí.“

Svorad Petruška, právnik Biskupského úradu Nitra: „Z našej strany nedochádza k mareniu predmetných konaní.“

Obidve strany si robia na pozemky nárok. Rozhodujúce slovo však bude mať súd. Najbližšie pojednávanie je naplánované na september. **Dana Brixová,**

TV Markíza, 19:20, 24.6.2008

Minister zdravotníctva chce opäť predložiť na rokovanie vlády Národný program ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia

Nový minister zdravotníctva Richard Raši si osvojil sporný Národný program ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia a chce ho opäť predložiť na rokovanie vlády. Predchádzajúci šéf rezortu materiál po protestoch cirkví a občianskych aktivistov stiahol. Pod výhrady proti programu sa vtedy podpísalo viac ako 8000 ľudí. Viac povie Zuzana Hanusová.

Minister zdravotníctva Richard Raši sa s premiérom Robertom Ficcom dohodli, že predložia sporný Národný program ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia opäť na rokovanie vlády.

Silvia Horváthová, hovorkyňa Ministerstva zdravotníctva:

„Bolo dohodnuté, že MZ SR tento program dopracuje a opätovne ho predloží na rokovanie vlády. Môžem povedať, že tento Národný program si osvojil aj nový pán minister.“

Občianske združenia Fóra života kritizujú program, lebo odporúča štátom financované interrupcie pre sociálne slabšie vrstvy, legalizáciu liekov na ukončenie tehotenstva či sexuálnu výchovu na školách pre všetky deti bez ohľadu na typ školy a zriaďovateľa.

Marek Michalčík, predseda Fóra života: „My sa budeme snažiť vyvíjať iniciatívy, aby tento program nebol prijatý. Skôr by som očakával, keby MZ SR pristú-

pilo k takému zásadnému prehodnoteniu Národného programu.“

Ministerstvo zdravotníctva plánuje v programe zmeny. Opäť

Silvia Horváthová, hovorkyňa Ministerstva zdravotníctva: „Je predčasné hovoriť o tom, aké zmeny budú v tomto dokumente.“

Proti Národnému programu sa postavilo aj Ministerstvo školstva, aj hlavné mesto Bratislava, ktoré odmietlo spolupracovať na realizácii takéhoto znenia programu. Katolícka cirkev nesúhlasí s podstatou celého programu.

Cyrl Jančíšin, tajomník KBS: Ten materiál svojím obsahom nerieši situáciu sexuálneho zdravia obyvateľstva, naopak, skôr iba dostupňuje interrupciu a antikoncepciu. Iné výhrady sme formulovali písomne. Veríme, že sa nimi bude ministerstvo vážne zaoberať.“

Kedy minister zdravotníctva predloží program na rokovanie vlády, nechcela jeho hovorkyňa špecifikovať.

Rádio Slovensko, 12:00, 23.6.2008

Motto medzinárodného ekumenického stretnutia v Bratislave: Spojení v Kristovi spoločne v Európe

Okolo 5-tisíc kresťanov zo 6 krajín príde cez víkend do Bratislavy na medzinárodné ekumenické stretnutie. Budú mať spoločné bohoslužby, duchovný program, koncerty a akcie pre deti. Viac informácií má Zuzana Turliková.

Na stretnutie prídu kresťania z Česka, Nemecka, Poľska, Maďarska, Rakúska a Slovenska. Hlavnou myšlienkou podujatia je motto: Spojení v Kristovi spoločne v Európe. Podľa slov generálneho biskupa Evanjelickej cirkvi Augburského vyznania Miloša Klátika je cieľom stretnutie prehĺbenie viery.

Miloš Klátik, generálny biskup Evanjelickej cirkvi Augburského vyznania: „Predovšetkým prehĺbiť vieru v Ježiša Krista, spoločne sa stretnúť, teda posilniť spoločnosť.“

Hlavný program a sprievodné podujatia budú na rôznych miestach Bratislavy. Na Hlavnom námestí, v Primaciálnom a Mirbachovom paláci. Registrovaní a označení účastníci budú mať mestskú hromadnú dopravu zadarmo. Podľa primátora Bratislavy Andreja Ďurkovského stretnutie

kresťanov zvyšuje duchovné hodnoty obyvateľov Bratislavy a jej návštevníkov.

Andrej Ďurkovský, primátor hlavného mesta Bratislava: „Je to súčasne aj istá prezentácia Bratislavy navonok. Aj takéto podujatia treba jednoznačne podporovať a robiť tomu medializáciu.“

Stretnutie sa začína už v piatok večer bohoslužbami v evanjelických kostoloch v Bratislave a okolí. Pre mladých je v piatok a v sobotu v Mlynskej doline pripravené Open R Podium. Vystúpi hudobné skupiny zo Slovenska i zahraničia. Tajomníčka pre mediálnu komunikáciu Generálneho biskupského úradu Edita Škodová.

Edita Škodová, tajomníčka pre mediálnu komunikáciu, Generálny biskupský úrad: „Začína sa to v piatok službami božími v 14 kostoloch v Bratislave a v okolí. Pokračovať bude programom poďakovanie domácich zborov.“

Hlavné zhromaždenie stretnutia Bratislava 2008 bude túto sobotu o 17:00 hodine na Hlavnom námestí v Bratislave.

Regina BB, 18:00, 26.6.2008

Vo Veľkých Trakanoch otvoril svoje sídlo Spolok mnohodetných rodín

Vo Veľkých Trakanoch otvoril svoje sídlo Spolok mnohodetných rodín, ktorý združuje 100 rodín z Použia a Medzibodrožia. Nehnuteľnosť, ktorá je vo vlastníctve miestnej rímskokatolíckej cirkvi, obnovil spolok z domácej a zahraničnej podpory.

STV2, 18:45, 26.6.2008

www: tkkbs@kbs